DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W SZCZECINIE

Szczecin, dnia 30 lipca 1959 r. Nr 8. poz. 41—45

Część I. Przepisy obowiązujące

poz. 41. Uchwała Wojewódzkiej i Miejskiej Rady Narodowej w Szczecinie z dnia 21 lipca 1959 r. w sprawie uczczenia przez społeczeństwo szczecińskie 1000-lecia Państwa Polskiego.

poz. 42. Uchwała Nr XVIII/197/59 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie z dnia 29 czerwca 1959 r. w sprawie przeprowadzenia powszechnej inwentaryzacji środków trwałych w przedsiębiorstwach podległych radom narodowym w woj. szczecińskim.

poz. 43. Zarządzenie Nr 8/59 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie z dnia 3 lipca 1959 r. w sprawie opracowania oraz uchwalania budżetu i planu gospodarczego województwa na rok 1960.

poz. 44. Zarządzenie Nr 9/59 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie z dnia 30 lipca 1959 r. w sprawie warunków korzystania z ośrodków wypoczynkowo-przywodnych i zakazu kąpieli w miejscach niebezpiecznych.

poz. 45. Obwieszczenie Wojewódzkiego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk w Szczecinie z dnia 21 lipca 1959 r. w sprawie rejestracji i kontroli aparatów do powielania i wyświetlania.

Poz. 41.

UCHWAŁA
Wojewódzkiej i Miejskiej Rady Narodowej w Szczecinie z dnia 21 lipca 1959 roku

w sprawie uczczenia przez społeczeństwo szczecińskie 1000-lecia Państwa Polskiego

Przed 15 laty podjęliśmy historyczne dzieło odbudowy i zagospdarowanie odzyskanej Ziemi Szczecińskiej.

Dziś — spoglądając z perspektywy minionych 15 lat na nasz dorobek i osiągnięcia — możemy ze słuszą dumą stwierdzić, że praca szczecińskiego społeczeństwa przyniosła bogaty plon i dorobek, przekształcając województwo szczecińskie w ważny i pulsujący życiem ośrodek gospodarki i kultury.

O odbudowie, rozbudowie i rozwoju województwa w ciągu 15 lat zadecydowała praca robotników, chłopów i inteligencji. Dlatego Wojewódzka i Miejska Rada Narodowa oraz Wojewódzki i Miejski Komitet Frontu Jedności Narodu wyrażają serdeczne podziękowanie wszystkim ludziom pracy Ziemi Szczecińskiej, bo ich trud i wysiłek są źródłem naszych osiągnięć i rękojmią dalszego wszechstronnego rozwoju.

W latach 1960/66 przypada okres obchodów Tysiąclecia Państwa Polskiego. Rocznica Tysiąclecia to również dla mieszkańców Szczecińskiego zobowiązanie do jeszcze bardziej wytężonej pracy i nieustannego wysiłku nad dalszym gospodarczym i kulturalnym rozwojem naszej piastowskiej Ziemi.

Rocznicę Tysiąclecia obchodzić będziemy w przekonaniu, że wnioski jakie wyciągnęliśmy ze swej tysiącletniej historii — są jedynie słuszne, albowiem otwierają one przed całym narodem drogę pomyślnego rozwoju, zależnego jedynie od jego własnego twórczego wysiłku.

„Obchody Tysiąclecia" — stwierdza uchwała Sejmu PRL z dnia 25 lutego 1958 roku — powinny pomnożyć siły naszego narodu dla budowy socjalizmu i umocnienia Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej".

Dlatego Wojewódzka i Miejska Rada Narodowa w Szczecinie oraz Wojewódzki i Miejski Komitet Jedności Narodu zwracają się w przeddzień 15-tej rocznicy wyzwolenia do całego społeczeństwa szczecińskiego z apelem o godne uczczenie zbliżającego się 1000-lecia i wykazania całemu światu, że na tej Ziemi Piastowskiej byliśmy, jesteśmy i będziemy.

W przeciągu 15-lecia dopisaliśmy do chlubnych kart przeszłości Ziemi Szczecińskiej nową historię ofiarnej pracy i walki o zwycięstwo socjalizmu.

Bogate tradycje dziejowe województwa szczecińskiego zobowiązują całe społeczeństwo do skupienia się wokół komitetów Frontu Jedności Narodu nie tylko dla godnego uczczenia uroczystości jubileuszowych, lecz także dla realizacji konkretnych zadań, wynikających z potrzeb województwa.

Dlatego Wojewódzka i Miejska Rada Narodowa w Szczecinie zebrana na uroczystości wspólnej sesji w dniu 21 lipca 1959 r. stanowią, co następuje:

1. Naczelną formą uczczenia Tysiąclecia powinno być przede wszystkim rozwijanie budownictwa szkolnego ze środków społecznych. Trzeba, aby rady narodowe wraz z Komitetami Frontu Jedności Narodu przy ścisłej współpracy z organizacjami społecznymi — zapewniły powszechność świadczeń na rzecz budowy szkół, aby ustalony program budownictwa szkolnego poddany był pod publiczną dyskusję i aby współudział społeczeństwa wyrażał się nie tylko świadczeniami pieniężnymi, ale również bezpośrednim udziałem w pracach budowlanych. Społeczeństwo szczecińskie — świadcząc na rzecz budownictwa szkolnego — da w ten sposób jeszcze raz wyraz swemu patriotyzmowi, swej mądrości politycznej i ofiarności, da wyraz oddaniu partii i władzy ludowej.

2. Inicjatywa społeczna ludności Szczecińskiego wyraża się już od kilku lat dobrowolnym podejmowaniem czynów społecznych przy porządkowaniu miast, zalesieniu nieużytków, napraw i budowie dróg i mostów, urządzaniu zieleńców i boisk. Trzeba, aby rady narodowe wraz z komitetami Frontu Jedności Narodu umiejętnie kierowały inicjatywą i aktywnością społeczną, aby udzielały pomocy materialnej i technicznej i aby wyróżniały osoby szczególnie zasłużone przy organizowaniu i wykonywaniu czynów społecznych. Wiele bowiem zrobiliśmy na Ziemi Szczecińskiej wysiłkiem całego społeczeństwa i wiele jeszcze zrobić możemy opierając się na inicjatywie i ofiarności ludzi pracy miast i wsi.

3. Szczecińskie wniosło w swej tysiącletniej historii poważny wkład — do skarbca ogólnonarodowego dorobku. Trzeba, aby obchody Tysiąclecia w naszym województwie ukazały chlubne dzieje budowy i rozwoju państwowości polskiej na Pomorzu Zachodnim, aby w najszerszych kręgach społeczeństwa szczecińskiego popularyzowana była wiedza o Ziemi Szczecińskiej o jej historii i zabytkach. Dlatego Wojewódzka i Miejska Rada Narodowa uważają za konieczne przeznaczenie odpowiednich środków w budżecie województwa i miasta na pogłębienie działalności historyczno-naukowej i publikację prac naukowych i popularno-naukowych. Wojewódzka i Miejska Rada Narodowa oraz Wojewódzki i Miejski Komitet Frontu Jedności Narodu w Szczecinie z pełnym uznaniem doceniają prace badawczo-naukowe szczecińskich historyków i oczekują, że prace te stanowić będą również w przyszłości cenny wkład do obchodów Tysiąclecia. Zdaniem Wojewódzkiej i Miejskiej Rady Narodowej oraz Wojewódzkiego i Miejskiego Komitetu Frontu Jedności Narodu należałoby uwypuklić w programach nauczania przeszłość Ziemi Szczecińskiej jej wszech-

stronny dorobek i wkład w dzieło budownictwa socjalistycznego.

4. Piękno Ziemi Szczecińskiej stwarza korzystne i dogodne warunki dla rozwoju ruchu turystycznego. Trzeba, aby rady narodowe stworzyły możliwości dalszego rozwoju turystyki w całym województwie i aby równolegle z poznaniem piękna, zabytków i historii rosły miłość i przywiązanie do tej Ziemi.

5. Ustalając zasadnicze kierunki uczczenia Tysiąclecia Państwa Polskiego — Wojewódzka i Miejska Rada Narodowa zlecają swym organom oraz radom niższych stopni w województwie i w mieście Szczecinie — opracowanie w przeciągu najbliższych trzech miesięcy szczegółowych planów działania.
Wojewódzka i Miejska Rada Narodowa oraz Wojewódzki i Miejski Komitet Frontu Jedności Narodu wyrażają przekonanie, że zamierzenia mające na celu godne uczczenie Tysiąclecia zostaną w pełni zrealizowane we wszystkich powiatach, miastach i gromadach Ziemi Szczecińskiej, wykazując naszą niezłomną wolę doprowadzenia wielkich socjalistycznych przeobrażeń do zwycięskiego końca.

6. Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia.

Przewodniczący Prezydium W.R.N.
Włodzimierz Migoń

Przewodniczący Prezydium M.R.N.
Jerzy Zieliński

Poz. 42

UCHWAŁA Nr XVIII 197/59

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie z dnia 29 czerwca 1959 r.

w sprawie przeprowadzenia powszechnej inwentaryzacji środków trwałych w przedsiębiorstwach podległych radom narodowym w województwie szczecińskim

Na podstawie art. 53 ust. 3 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16) i § 7 uchwały nr 12 Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1959 r. w sprawie przeprowadzenia powszechnej inwentaryzacji środków trwałych (M.P. Nr 6 poz. 24) uchwala się, co następuje:

1. Powołuje się Wojewódzką Komisję Inwentaryzacyjną w składzie:
Przewodniczący — Przemysław Małek — Przewodniczący Wojewódzkiej Komisji Planowania Gospodarczego
Zastępca Przewodniczącego — Feliks Kaźmierczak — Kierownik Wydziału Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej
Członkowie — Tadeusz Dromerecki, Władysław Grzela, Mikołaj Jachimowicz, Kazimierz Lubieniecki, Michał Martuś, Wojciech Myślenicki.

2. Do zadań Wojewódzkiej Komisji Inwentaryzacyjnej należy:
a) kierowanie całością prac inwentaryzacyjnych środków trwałych w państwowych przedsiębiorstwach terenowych a w szczególności
— współpraca z Centralną Komisją Inwentaryzacyjną
— koordynacja i ogólny nadzór nad prawidłowym przebiegiem inwentaryzacji
— kierowanie działalnością Biura Wojewódzkiej Komisji Inwentaryzacyjnej
— współpraca z komisjami inwentaryzacyjnymi w jednostkach resortowych województwa
— ustalenie tematyki i terminów szkolenia i instruktażu dla członków komisji inwentaryzacyjnych jednostek wojewódzkich i przedsiębiorstw oraz typowanie instruktorów szkoleniowych
— wykonywanie uchwał i zaleceń Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej
— rozstrzyganie bieżących problemów inwentaryzacyjnych
b) Posiedzenie Wojewódzkiej Komisji Inwentaryzacyjnej zwołuje Przewodniczący i w zależności od potrzeb może zapraszać na posiedzenie ekspertów branżowych.
c) Członkowie Wojewódzkiej Komisji Inwentaryzacyjnej otrzymują za udział w posiedzeniach wynagrodzenie w wysokości 38,— zł zgodnie z uchwałą nr 38 Rady Ministrów z dnia 30.I.1954 r. (wraz z późniejszymi zmianami) w sprawie trybu powoływania Komisji resortowych i wynagrodzenia za udział w posiedzeniach (Monitor Polski Nr A 30 poz. 442).

3. Tworzy się Wojewódzkie Biuro Powszechnej Inwentaryzacji. Pracą Biura kieruje przewodniczący Wojewódzkiej Komisji Inwentaryzacyjnej w Szczecinie, któremu w stosunku do pracowników biura przysługują uprawnienia kierownika wydziału.

4. Do zadań Wojewódzkiego Biura Powszechnej Inwentaryzacji należy:
— współpraca z Biurem Powszechnej Inwentaryzacji przy Głównym Urzędzie Statystycznym
— współpraca ze stanowiskami pracy d/s powszechnej inwentaryzacji w jednostkach wojewódzkich resortowych
— wykonywanie postanowień i zaleceń Wojewódzkiej Komisji Inwentaryzacyjnej
— przygotowanie materiałów na posiedzenia Wojewódzkiej Komisji Inwentaryzacyjnej
— opracowanie projektów tematyki instruktażowej i terminów przeprowadzania instruktażu.
— udział w przeprowadzaniu próbnych inwentaryzacji w jednostkach inwentaryzacyjnych
— Sprawdzanie kompletności i prawidłowości materiałów inwentaryzacyjnych dla Wojewódzkiej Komisji Inwentaryzacyjnej
— opracowanie zbiorczych zestawień inwentaryzacyjnych
— rozdział druków, instrukcji i formularzy inwentaryzacyjnych
— załatwienie bieżących spraw inwentaryzacyjnych.

5. Do pracy w Biurze Powszechnej Inwentaryzacji należy oddelegować z dniem 1.VII.1959 roku:
1 pracownika z Wydziału Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej
1 pracownika z Wydziału Przemysłu
1 pracownika z Wydziału Handlu
1 pracownika z Wydziału Komunikacji
1 pracownika z Wydziału Zdrowia
1 pracownika z Wydziału Kultury
1 pracownika z Wojewódzkiej Komisji Planowania Gospodarczego

Delegacja do pracy w Biurze obowiązuje do dnia 31.XII.1959 r. o ile Prezydium na wniosek Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji Powszechnej Inwentaryzacji terminu tego nie przedłuży lub nie skróci.
Pracownicy oddelegowani do pracy w Biurze z dniem 1.VII.1959 r. podporządkowani zostają służbowo i osobowo przewodniczącemu Wojewódzkiej Komisji Powszechnej Inwentaryzacji w zakresie określonym w punkcie 3) niniejszej uchwały.

6. Pracownicy wymienieni w punkcie 5) niniejszej uchwały w okresie delegacji do Biura Powszechnej Inwentaryzacji otrzymują uposażenia z budżetu wydziału, w którym byli zatrudnieni w dniu podjęcia uchwały.

7. Kierownicy Wydziałów zgodnie z punktem 5) niniejszej uchwały w terminie 5 dni od jej podjęcia wyznaczą imiennie pracowników, którzy zostaną oddelegowani do Biura Powszechnej Inwentaryzacji. Oddelegować nie można pracownika nie posiadającego co najmniej pełnego średniego wykształcenia, chyba że Przewodniczący Wojewódzkiej Komisji Inwentaryzacyjnej wyrazi zgodę na oddelegowanie pracownika nie posiadającego pełnego średniego wykształcenia.

8. Kierownik Wydziału Budżetowo-Gospodarczego w terminie 5 dni od podjęcia niniejszej uchwały w porozumieniu z przewodniczącym Wojewódzkiej Komisji Inwentaryzacyjnej wyznaczy odpowiednie pomieszczenia dla Wojewódzkiego Biura Inwentaryzacji, w granicach norm powierzchni, obowiązujących w urzędach państwowych, oraz przydzieli niezbędne wyposażenie kancelaryjne i maszyny do liczenia.

9. Kierownik Wydziału Organizacyjno-Prawnego zabezpieczy możność korzystania przez Wojewódzką Komisję Inwentaryzacyjną z urządzeń i pomieszczeń Wojewódzkiego Ośrodka Szkoleniowego w Szczecinie dla przeprowadzania kurso-konferencji i szkolenia.
10. Kierownik Wydziału Finansowego w oparciu o uzasadnione wnioski Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji Inwentaryzacyjnej przedstawi Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w miarę potrzeby — projekt uchwały o przeznaczeniu dodatkowych niezbędnych środków na przeprowadzenie inwentaryzacji.
11. W resortowych jednostkach wojewódzkich zarządzających bezpośrednio przedsiębiorstwami (Zjednoczenie, Zarząd, Wydział) określonymi w § 1 uchwały nr 12 Rady Ministrów z dnia 5.I.1959 r. powoływane są przez kierownika danej jednostki Komisje Inwentaryzacyjne Zjednoczenia (Zarządu, Wydziału).
   a) Komisje inwentaryzacyjne powołują:
      — Wojewódzkie Zjednoczenie Państwowych Przedsiębiorstw Przemysłu Terenowego
      — Wojewódzkie Zjednoczenie Przemysłu Terenowego Materiałów Budowlanych
      — Zjednoczenie Przedsiębiorstw Handlowych
      — Wojewódzki Zarząd Przedsiębiorstw Budownictwa Terenowego
      — Wydział Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej
      — Wydział Rolnictwa i Leśnictwa
      — Wydział Zdrowia
      — Wydział Kultury
      — Wydział Komunikacji
   b) Komisje o których mowa w ust. 2 winny być powołane w terminie do 30.VI.1959 r.
   c) W skład Komisji Inwentaryzacyjnej resortowych jednostek wojewódzkich winni wejść:
      — kierownik lub zastępca kierownika danej jednostki
      — główny lub starszy księgowy
      — przedstawiciel pionu technicznego
      — przedstawiciel pionu ekonomicznego
   d) Skład Komisji Inwentaryzacyjnych winien być niezwłocznie po ukonstytuowaniu się podany do wiadomości Wojewódzkiej Komisji Inwentaryzacyjnej
   e) Do zadań Komisji Inwentaryzacyjnej wojewódzkich jednostek resortowych należy:
      — ustalanie wytycznych działalności Komisji Inwentaryzacyjnych przedsiębiorstw
      — koordynacja, kontrola i ogólny nadzor nad przebiegiem i przeprowadzeniem powszechnej inwentaryzacji w przedsiębiorstwach
      — współpraca z Komisjami Inwentaryzacyjnymi przedsiębiorstw
      — współpraca z Wojewódzką Komisją Inwentaryzacyjną i wykonywanie ustaleń Wojewódzkiej Komisji Inwentaryzacyjnej
      — rostrzyganie bieżących problemów inwentaryzacji Zjednoczenia (Zarządu Wydziału).
   f) Komisja Inwentaryzacyjna odbywa swe posiedzenia w zależności od bieżących potrzeb.
   g) Obsługę Komisji Inwentaryzacyjnej prowadzi jeden pracownik Zjednoczenia (Zarządu, Wydziału), wyznaczony przez kierownika danej jednostki.
   h) Pracownik o którym mowa w ust. g) współpracuje z Biurem Wojewódzkiej Komisji Inwentaryzacyjnej oraz pracownikami obsługującymi Komisje Inwentaryzacyjne w przedsiębiorstwach.
12. a) W jednostkach inwentaryzacyjnych (w przedsiębiorstwach) powoływane są komisje inwentaryzacyjne przez kierownika danego przedsiębiorstwa.
   b) Komisje o których mowa w ust. a) winny być powołane w terminie do 10.VIII.1959 r., a ich skład podany do wiadomości Komisji Inwentaryzacyjnej zjednoczenia (Zarządu, Wydziału).
   c) W skład Komisji Inwentaryzacyjnej przedsiębiorstwa winni być powołani:
      — zastępca kierownika przedsiębiorstwa
      — główny lub starszy księgowy
      — główny mechanik
      — ekonomista
   d) Komisja odbywa posiedzenia w zależności od bieżących potrzeb inwentaryzacji w przedsiębiorstwie.
   e) Obsługę Komisji Inwentaryzacyjnej przedsiębiorstw prowadzi pracownik, wyznaczony przez kierownika przedsiębiorstwa.
   f) Komisje inwentaryzacyjne o których mowa w ust. a) sprawują bezpośredni nadzór i kontrolę nad prawidłowym przebiegiem powszechnej inwentaryzacji w przedsiębiorstwach, ustalają wytyczne dla brygad spisowych oraz współpracują z Komisją Inwentaryzacyjną resortową szczebla wojewódzkiego.
   g) Komisje te mogą bezpośrednio przeprowadzić inwentaryzacje (spisy) w zależności od warunków i struktury organizacyjnej danego przedsiębiorstwa.
   h) W poszczególnych zakładach, przedsiębiorstwach, jak i drobniejszych komórkach (rejonach) przedsiębiorstw należy powoływać brygady (grupy) spisowe przedstawiając wyniki spisowe Komisjom Inwentaryzacyjnym przedsiębiorstw. Brygady spisowe powołuje kierownik zakładu (komórki) na wniosek Komisji Inwentaryzacyjnej przedsiębiorstwa. Podlegają one bezpośrednio Komisjom Inwentaryzacyjnym w przedsiębiorstwach i otrzymują od nich wytyczne w sprawie przeprowadzenia inwentaryzacji.
   i) Składy Komisji i brygad spisowych ustala kierownik jednostki w zależności od warunków lokalnych jednostki.
   j) Prezydia powiatowych (miejskich) rad narodowych, którym podlegają przedsiębiorstwa terenowe, są odpowiedzialne za terminowy i prawidłowy przebieg powszechnej inwentaryzacji w tych przedsiębiorstwach.
      W celu zapewnienia właściwego przebiegu inwentaryzacji, Prezydia (Powiatowych, Miejskich) Rad Narodowych mogą zobowiązać kierowników podległych sobie przedsiębiorstw do składania informacji z przebiegu prac inwentaryzacyjnych.
13. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Wojewódzkiej Komisji Planowania Gospodarczego i wszystkim zainteresowanym Kierownikom Wydziałów Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.
14. Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia. Podlega ona ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie.

Sekretarz Prezydium
Marian Jędrzejczak

Przewodniczący Prezydium
Włodzimierz Migoń

Poz. 43

ZARZĄDZENIE Nr 8/59

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie

z dnia 3 lipca 1959 r.

w sprawie opracowania oraz uchwalenia budżetu i planu gospodarczego województwa na rok 1960

Na podstawie ustawy z dnia 25 stycznia 1958 roku o radach narodowych (Dz. U. Nr 5 poz. 16) oraz ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o dochodach rad narodowych (Dz. U. Nr 41, poz. 214) i ustawy z dnia 1 lipca o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zarządza co następuje:

I.

1. Wydziały i inne Jednostki organizacyjne Prez. W.R.N. oraz Prezydia P.R.N. i m. Szczecina przystąpią niezwłocznie do opracowania budżetu i planu na rok 1960.
2. Opracowanie budżetu nastąpi w oparciu o:
   a) stałe źródła dochodów z własnej działalności i ustalonego przez Prez. W.R.N. dochodu z przemysłu zarządzanego centralnie, dotacji wyrównawczej ze środków własnych rady narodowej wyższego stopnia, oraz dotacji celowej na finansowanie budownictwa mieszkaniowego.

b) wykonanie za I półrocze, oraz przewidywane wykonanie za rok 1959 zadań narodowego planu gospodarczego i budżetu.
— wzrostu zadań narodowego planu gospodarczego, oraz przyrostu sieci urządzeń uzyskanych z tytułu oddanych i przewidzianych do oddania w roku 1960 do użytku z realizacji inwestycji.
— materiały analityczne zebrane przez Wydziały, oraz prezydia rad narodowych w czasie wykonywania budżetu.
— wytyczne do planowania budżetu i planu gospodarczego.

3. Ilość etatów i wydatki na administrację terenową w roku 1960 nie mogą być wyższe od ustalonych w ustawie budżetowej na rok 1959 po uwzględnieniu zaistniałych zmian organizacyjnych. Przy opracowywaniu bużetu na rok 1960 należy dążyć do dalszego obniżenia wydatków na utrzymanie administracji, oraz do zmniejszenia etatów w administracji terenowej.
4. Prezydia rad narodowych oraz Wydziały i jednostki organizacyjne przy opracowywaniu budżetu winna cechować oszczędna i celowa gospodarka w zakresie wydatków, oraz pełna dążność do wykorzystania istniejących źródeł dochodów własnych.
5. Prezydia rad narodowych wszystkich stopni przeprowadzą decentralizację zadań objętych w swych budżetach i planach wynikających z ustawy o radach narodowych, o dochodach rad narodowych i innych obowiązujących w tym zakresie przepisów prawnych. W szczególności prezydia rad narodowych przekażą ze swych budżetów zadania:
a) z jednostkowego budżetu wojewódzkiego do planu i budżetu P.R.N. i m. Szczecina:
— rozdział leków dla uprawnionych,
— lokalne teatry i imprez.
b) z jednostkowego budżetu powiatowego do planu i budżetu miast niestanowiących powiatów:
— przedsiębiorstwa państwowe przemysłu terenowego, których zakłady znajdują się na terenie tych miast z wyjątkiem tych przedsiębiorstw, których produkcja zbywana jest w większości poza obszar województwa.
— przedsiębiorstwa miejskiego handlu detalicznego i zakłady przemysłu gastronomicznego, których zasięg działania obejmuje jedno miasto.
— prowadzenie i finansowanie ogrodów jordanowskich, placów zabaw i ognisk artystycznych, oraz wydatki osobowe szkół podstawowych, przedszkoli i świetlic dziecięcych.
c) w zakresie budownictwa mieszkaniowego należy tworzyć miejskie fundusze mieszkaniowe w miastach będących siedzibą powiatów i innych w których w planie 5-cio letnim przewidziane jest budownictwo mieszkaniowe z dotacji budżetowej, przy jednoczesnym zachowaniu zbiorowych powiatowych funduszy mieszkaniowych dla pozostałych miast.
6. W celu zabezpieczenia właściwego i pełnego przebiegu procesu decentralizacji, prezydia P.R.N. i m. Szczecina powołają Komisje, które przygotują odpowiednie wnioski i dopilnują przeprowadzenia decentralizacji zadań wynikających z obowiązujących przepisów prawnych, oraz niniejszego zarządzenia i umieszczą zadania podlegające decentralizacji w odnośnych budżetach na rok 1960.
7. W skład Komisji, która opracuje wnioski w sprawie decentralizacji w terminie do dnia 15 lipca 1959 r. winni wchodzić:
— Kierownik Wydziału Finansowego,
— Kierownik Oddziału Organizacyjno-Prawnego,
— Przewodniczący Pow. Komisji Planowania Gospodarczego.
8. Uchwalone budżety w których nie zostanie uwzględniona w pełni decentralizacja zadań, zgodnie z art. 21 ust. 3 ustawy o prawie budżetowym nie zostaną przyjęte i włączone do zbiorczego budżetu województwa i podlegać będą odpowiedniemu skorygowaniu.
9. Budżety gromad, których tryb opracowania i uchwalenia w stosunku do lat ubiegłych nie ulega w zasadzie zmianie, mogą być już uchwalone, tak by w okresie do dnia 30 lipca 1959 r. Prez. P.R.N. mogły być w posiadaniu wszystkich budżetów gromad uchwalonych na rok 1960.
10. Prezydia P.R.N. i m. Szczecina zobowiązuje się do ustalenia dla rad narodowych niższych stopni stałych źródeł dochodów własnych, przy jednoczesnym ustabilizowaniu ich na okres wieloletni, a w szczególności odnośnie wysokości przyznanych udziałów w tych dochodach.

II.

1. Wydziały i inne Jednostki organizacyjne Prez. W.R.N. opracują na podstawie otrzymanych wytycznych w terminie do dnia 8 lipca 1959 r. następujące materiały:
— kalkulację kwot niezbędnych do ustalenia dla Prez. P.R.N. i m. Szczecina, oraz jednostkowego budżetu wojewódzkiego wysokości dochodów z przemysłu zarządzonego centralnie, oraz dotacji wyrównawczej i celowej,
— projektu wskaźników dyrektywnych i analityczno-orientacyjnych do planu gospodarczego do prezydiów P.R.N. i m. Szczecina.
Opracowane materiały Wydziału i Jednostki stopnia wojewódzkiego przedłożą w zakresie budżetu — Wydziałowi Finansowemu, a odnośnie planu gospodarczego — Wojew. Komisji Planowania Gospodarczego.
2. Wydział Finansowy i Wojew. Komisja Planowania Gospodarczego na podstawie wstępnie uzyskanych danych o wysokości środków wyrównawczych oraz wskaźników narodowego planu gospodarczego i materiałów opracowanych przez jednostki wojewódzkie przygotują projekt podziału tych wskaźników dla prezydiów P.R.N. i m. Szczecina w terminie do dnia 10 lipca 1959 r.
3. Wydział Finansowy w zakresie budżetu, a W.K.P.G. odnośnie planu gospodarczego opracowany projekt podziału wskaźników dyrektywnych i analityczno-orientacyjnych przekonsultują z zainteresowanymi prezydiami T.R.N. i m. Szczecina w terminie do dnia 15 lipca 1959 r. oraz przedłożą dany projekt po konsultacji do zatwierdzenia Prez. W.R.N. w terminie do dnia 17 lipca 1959 r.
4. Zatwierdzone przez Prez. W.R.N. i przekazane Prezydium P.R.N. i m. Szczecina wskaźniki dyrektywne są bezwzględnie obowiązujące przy opracowywaniu i uchwalaniu budżetów na rok 1960.
5. Wydział Finansowy, W.K.P.G. oraz pozostałe wydziały i jednostki wojewódzkie, każdy we własnym zakresie przekaże do Prezydium P.R.N. i m. Szczecina odpowiednio opracowane szczegółowe wytyczne resortowe odnośne opracowania i uchwalenia budżetu i planu przez rady narodowe niższego stopnia.
6. Wydziały i inne Jednostki organizacyjne Prez. W.R.N. opracują dla jednostkowego budżetu wojewódzkiego materiały budżetowe na wzorach druków w/g wytycznych Wydziału Finansowego i przedłożą je Wydziałowi Finansowemu w terminie do dnia 16 sierpnia 1959 r.
7. Prezydia P.R.N. i m. Szczecina na podstawie otrzymanych wytycznych oraz wskaźników dyrektywnych i analityczno-orientacyjnych ustalą niezwłocznie odpowiednie wytyczne i wskaźniki do opracowania i uchwalenia budżetu i planu rad narodowych niższych stopni.
8. Zbiorcze budżety powiatów i m. Szczecina należy uchwalić przez Powiatowe Rady Narodowe i m. Szczecina oraz przedłożyć Prezydium W.R.N. w terminie do dnia 31 sierpnia 1959 r.
9. Materiały odnośnie budżetu oraz planu gospodarczego w okresie 5 dni po uchwaleniu zbiorczych budżetów przez Powiatowe Rady Narodowe i m. Szczecina należy przedłożyć w Prez. W.R.N. jak następuje:
a) Wydziałowi Finansowemu w zakresie budżetu zbiorczego powiatu,
b) W.K.P.G. — odnośnie planu gospodarczego,
c) Wydziałom i innym Jednostkom organizacyjnym Prez. W.R.N. odpowiednie resortowe wycinki zbiorczego budżetu oraz planu gospodarczego powiatu.
10. Wydziały i inne jednostki organizacyjne Prez. W.R.N. przeanalizują plany i budżety powiatowych rad narodowych i m. Szczecina oraz opracują zbiorczy resortowy plan i budżet wojewódzki, który przekażą Wydziałowi Finansowemu oraz W.K.P.G. w terminie do dnia 10 września 1959 r. Równocześnie przedłożą omawiane materiały odpowiednim Komisjom W.R.N.

11. Wydział Finansowy wspólnie z W.K.P.G. uzgodnią wskaźniki planu gospodarczego i budżetu, oraz przedłożą zbiorczy plan i budżet województwa na Prez. W.R.N. w terminie do dnia 21 września 1959 r.
12. Prezydium W.R.N. łącznie z projektem planu i budżetu ustosunkowuje się co do słuszności i celowości zgłoszonych zastrzeżeń odnośnie budżetu i planu przedłożonych przez Prez. P.R.N. i m. Szczecina.
13. Po rozpatrzeniu przez Prez. W.R.N. zbiorczego budżetu i planu gospodarczego należy w okresie dwóch dni przedłożyć:
— zbiorczy budżet wraz z załącznikami w Ministerstwie Finansów,
— zbiorczy plan gospodarczy w Komisji przy urzędzie Rady Ministrów,
— resortowe wycinki zbiorczego budżetu i planu w poszczególnych Ministerstwach.
14. Zbiorczy budżet i plan gospodarczy województwa Wydział Finansowy i W.K.P.G. przedłożą do rozpatrzenia Komisji Planu i Budżetu W.R.N. w takim terminie by uchwalenie budżetu i planu gospodarczego województwa na rok 1960 przez W.R.N. mogło być dokonane w terminie do dnia 20 października 1959 r.

III.

1. Tryb opracowywania budżetów terenowych na rok 1960 jest analogiczny jak na rok 1959, i nadal obowiązuje zarządzenie Ministra Finansów z dnia 21 lipca 1958 r. w sprawie opracowania budżetów terenowych na rok 1959 a w szczególności wytyczne zawarte w instrukcji stanowiącej załącznik do w/w zarządzenia (nota budżetowa na rok 1959), jeśli wydane obecnie zarządzenie i wytyczne nie stanowią odrębnie.
2. Zmiany zaistniałe w klasyfikacji budżetowej oraz w układzie stosowaniu niektórych wzorów druków do planowania budżetowego zostaną podane do wiadomości dodatkowo odrębnym zarządzeniem.
3. Jednostkowe budżety rad narodowych wszystkich stopni na rok 1960 opracowywane będą na zbroszurowanych formularzach. Egzemplarze budżetów oraz załączniki do tych budżetów zostaną dostarczone za pośrednictwem Wydziału Finansowego w odpowiednim czasie.

Za Prezydium
(Wacław Śledziński)
Z-ca Przewodniczącego Prezydium

Poz. 44

ZARZĄDZENIE Nr 9/59

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie

z dnia 30 lipca 1959 r.

w sprawie warunków korzystania z ośrodków wypoczynkowo-przywodnych i zakazu kąpieli w miejscach niebezpiecznych

Działając na podstawie art. 53 ust. 4 pkt. 3 i 4 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o Radach Narodowych (Dz. U. Nr 5 poz. 16) art. 13 dekretu z dnia 23 marca 1956 r. o ochronie granic państwowych (Dz. U. Nr 9 poz. 51) oraz zarządzenia Nr 112, Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 maja 1956 r. w sprawie wprowadzenia koniecznych urządzeń w kąpieliskach zorganizowanych i zapewnienia w nich bezpieczeństwa (Monit. Pol. Nr 37 poz. 439) — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zarządza co następuje:

§ 1.

Ośrodek wypoczynkowo-przywodny (kąpielisko zorganizowane) zwany w dalszym ciągu „Ośrodkiem", jest to zespół urządzeń wodno-terenowych i budowlanych, którego celem jest zapewnienie mieszkańcom miast i osiedli wypoczynku w sąsiedztwie wody i w wodzie.

Do ośrodków zalicza się ośrodki naturalne przy wodach bieżących i stałych, ośrodki nadmorskie, oraz ośrodki sztuczne wyposażone w baseny, wodę przepływową i urządzenia oczyszczające.

§ 2.

Do ośrodków nadmorskich zalicza się kąpieliska położone nad morzem, Zalewem Szczecińskim i drogami morskimi. Do ośrodków śródlądowych zalicza się ośrodki położone nad jeziorami, rzekami, oraz baseny sztuczne.

Ośrodek winien mieć właściwą lokalizację (dogodne ukształtowanie brzegów i dna, odpowiednią siłę prądu i czystość wody.

§ 3.

Granice ośrodka winny być oznaczone trwale, zarówno od strony lądu, jak i od strony wody.

Ogrodzenie granic ośrodka łącznie z urządzeniami budowlanymi, plażą, oraz łącznie z odcinkiem strzeżonego lustra wody, następuje od strony lądu przez ogrodzenie siatką, lub płotem w ten sposób, by ogrodzenie sięgało w linii prostopadłej do brzegu, w kierunku lustra wody, do głębokości 1 m, a od strony wody bojami koloru czerwonego.

Jeżeli ośrodek znajduje się nad wodami śródlądowymi, żeglownymi i spławnymi (rzeka Odra, Regalica, Ina oraz jezioro Dąbskie), to boje graniczne (zewnętrzne) winny być kolorowane w zależności od brzegu, na którym położone jest kąpielisko. Na lewym brzegu rzeki lub jeziora żeglownego używa się boi biało-czerwonych (skośne pasy), na prawym brzegu boje białe z czerwonym pasem poziomym.

§ 4.

Strefę przeznaczoną dla niepływających, o głębokości do 1,5 m oznacza się linią boi w kolorze żółtym. Strefa dla pływających sięga do boi granicznych, — czerwonych. Granicę strefy dla pływających ustala komisja określona w § 26, biorąc pod uwagę miejscowe warunki jak: siłę nurtu, przepływ wody z zimnych źródeł oraz szerokość szlaku żeglownego.

W ośrodkach, w których istnieją po temu warunki, należy wydzielić teren kąpieli dla dzieci, przez oznaczenie powierzchni lustra wody o głębokości do 60 cm.

Dzieci do lat 12 mają prawo wstępu na teren ośrodka wyłącznie pod opieką dorosłych.

§ 5.

Obszar strzeżonego lustra wody należy dostosować do średniej frekwencji dziennej osób kąpiących się w ciągu sezonu, licząc 3 m^2 na jednego pływającego i 1,5 m^2 na niepływającego.

§ 6.

Głębokość wody w granicach oznaczonego obszaru powinna być okresowo kontrolowana i ustalana drogą sondowania dna w strefie przeznaczonej dla niepływających.

W ośrodkach nadmorskich sądowanie winno odbywać się po każdym sztormie i huraganie.

Dno strefy dla niepływających i dzieci winno być systematycznie czyszczone z wodorostów i wszelkich innych przeszkód.

§ 7.

Kąpiel, oraz korzystanie ze sprzętu sportowego jest dozwolone w godzinach, w których jest czynny ośrodek, jeżeli nie stoją temu na przeszkodzie warunki atmosferyczne (silny wiatr, burza, sztorm na morzu).

§ 8.

Dopuszczalność kąpieli oraz zakaz kąpieli sygnalizuje się za pomocą flag wzgl. kul umieszczonych na masztach. Kolor biały flagi, względnie kuli oznacza dopuszczalność kąpieli bez ograniczeń, kolor czerwony — dopuszczalność kąpieli pod warunkiem wzmożonej ostrożności (kąpiel dozwolona przy brzegu), kolor czarny oznacza bezwzględny zakaz kąpieli.

Flagi lub kule czerwone podnosi się w ośrodkach nadmorskich przy stanie morza większym niż 2° wg skali Beautorta, flagi lub kule czarne — przy stanie morza większym niż 3° wg skali Beauforta.

W większych ośrodkach należy stosować, w razie nagłej zmiany pogody, słuchową sygnalizację alarmową (syrena alarmowa, dzwon).

§ 9.

Ośrodek winien mieć odpowiednią ilość kwalifikowanych ratowników. Ratownicy winni mieć ukończone specjalne kursy ratownictwa wodnego, oraz wydane przez Polski Związek Pływacki ważne legitymacje ratownicze (I kl. — ratownik wykwalifikowany uprawniony do samodzielnej pracy na ośrodkach, II kl. — ratownik uprawniony do pracy zespołowej).

§ 10.

Liczba ratowników zależy od warunków lokalnych i jest ustalana corocznie przez komisję określoną w § 26.

Przyjmuje się orientacyjnie jednego ratownika na 300—400 m linii brzegu, obserwującego lustro wody z wieżyczek lub pomostów, oraz jednego ratownika na 100—200 m linii wodnej, obserwującego taflę wodną z łodzi ratowniczej.

§ 11.

Ratownicy powinni dla odróżnienia od innych osób używać stroju kąpielowego w kolorze białym (czepek, koszulka, spodenki). Na czepku i na koszulce winna być umieszczona litera „R" w kolorze czerwonym.

§ 12.

Ośrodek winien być wyposażony w następujący sprzęt ratowniczy i pomocniczy:
a) łodzie ratunkowe i motorowe. Łodzie motorowe winny mieć silniki o rozruchu natychmiastowym, oraz siatkę ochronną wokół śruby.
b) Zalegalizowane (na dany rok) koła i pasy ratunkowe oraz rzutki do kół długości 27,5 m.
c) Bosaki,
d) Nosze,
e) Nurkowy aparat sportowy,
f) Telefon.

Ilość sprzętu ustala komisja określona w § 26.

§ 13.

Ośrodek winien posiadać punkt sanitarny, wyposażony w niezbędne leki i urządzenia ambulatoryne. Wyposażenie punktu sanitarnego określa Wydział Zdrowia właściwej terenowo Rady Narodowej.

Obsługa punktu sanitarnego powinna posiadać przepisowe kwalifikacje.

§ 14.

Ośrodek powinien posiadać szatnie, pomieszczenie dla ratowników i służby porządkowej, pomieszczenie na punkt sanitarny, na sprzęt, ustępy, kosze do śmieci itp.

§ 15.

W ośrodkach wynajmujących sprzęt pływający (kajaki, łodzie, żaglówki itp.) położonych nad morzem, rzekami i dużymi jeziorami, należy określić granicę, do której można się oddalać (np. do mostu, grobli itp., na morzu maksimum na odległość 1 mili morskiej). O granicach tych decyduje komisja określona w § 26.

§ 16.

Wszelkiego rodzaju sprzęt pływający, ratunkowy i wynajmowany na terenie ośrodka powinien posiadać wydaną przez właściwą terytorialnie władzę administracji wodnej — kartę rejestracyjną, stwierdzającą stan odpowiadający wymogom bezpieczeństwa. SUM rejestruje wyłącznie sprzęt ratunkowy.

W ośrodkach śródlądowych, nie będących wodami żeglownymi i spławnymi, stan jednostek pływających odpowiadający wymogom bezpieczeństwa stwierdza komisja określona w § 26.

Na jednostkach pływających winien być uwidoczniony nr. ewidencyjny, względnie symbol oraz dopuszczalne obciążenie (ilość osób).

§ 17.

Sprzęt pływający może być oddany w najem:
a) w ośrodkach nadmorskich i śródlądowych, stanowiących drogi żeglowne, osobom, które ukończyły lat 16 i posiadają ważne karty pływackie, wydane przez Polski Związek Pływacki.
b) W pozostałych ośrodkach śródlądowych osobom, które ukończyły lat 14 i posiadają ważne karty pływackie wydane jak w § 17 pkt. a.

§ 18.

Zabieranie do łodzi czy kajaków osób, nie posiadających kart pływackich, może nastąpić jedynie w takim stosunku, by na każdą osobę nieumiejącą pływać, przypadła przynajmniej jedna osoba, posiadająca kartę pływacką i pod warunkiem, że sprzęt pływający jest zaopatrzony w pasy ratunkowe, odpowiadające ilości osób.

§ 19.

Właściwe terenowe organa Polskiego Związku Pływackiego zobowiązane są do przeprowadzania egzaminów pływackich i wydawania przez okres całego sezonu kart pływackich we wszystkich zorganizowanych ośrodkach wypoczynkowo-przywodnych.

§ 20.

Wynajmujący sprzęt pływający, prowadzi ewidencję osób biorących ten sprzęt w najem.

Wynajmujący obowiązany jest do przeprowadzenia doraźnej kontroli sprzętu wynajętego, przebywającego na wodzie.

§ 21

Kierownik ośrodka lub osoba odpowiedzialna za jego prowadzenie zobowiązana jest do prowadzenia na terenie ośrodka propagandy bezpieczeństwa.

Kierownik prowadzi akcję informacyjną z kierownictwem kolonii, obozów letnich i Funduszu Wczasów Pracowniczych.

Kierownik kolonii, obozów młodzieżowych lub wycieczek szkolnych, odpowiada za przestrzeganie przepisów bezpieczeństwa przez powierzone mu dzieci lub młodzież i ponosi odpowiedzialność za ewentualne nieszczęśliwe wypadki, powstałe na skutek nieprzestrzegania przepisów niniejszego zarządzenia.

§ 22.

Kierownik ośrodka jest upoważniony do wynajmowania punktów zbiorowego żywienia, na podstawie umowy określającej warunki eksploatacji.

Kierownik ośrodka jest uprawniony do kontroli sprzedaży napojów i w razie stwierdzenia wykroczeń w tym zakresie (sprzedaż napojów alkoholowych powyżej 4,5% mocy), do natychmiastowego zamknięcia punktu zbiorowego żywienia, bez obowiązku odszkodowania najemcy, co należy w umowie najmu lub dzierżawy wyraźnie przewidzieć.

§ 23.

Ośrodek winien posiadać zatwierdzony przez prezydium właściwej rady narodowej, regulamin korzystania z urzą-

dzeń ośrodka, opracowany na podstawie niniejszego zarządzenia. Regulamin winien być wywieszony na widocznym miejscu.

§ 24.

Zabrania się:
a) przekraczania przez osoby korzystające z kąpieli granicy oznaczonej bojami czerwonymi,
b) zatrudniania ratowników bez przepisowych kwalifikacji,
c) wynajmowania sprzętu osobom, które nie posiadają kart pływackich, nie ukończyły lat 14 (w ośrodkach nadmorskich i położonych nad wodami żeglownymi — 16 lat), oraz osobom w stanie nietrzeźwym.
d) używania sprzętu sportowego w strefie przeznaczonej do kąpieli.
e) używania pływającego sprzętu sportowego, gdy na masztach wywieszone są flagi lub kule czerwone, oraz korzystania z tego sprzętu na wodach morskich i śródlądowych żeglownych w czasie od wschodu do zachodu słońca,
f) osobom korzystającym z pływającego sprzętu sportowego zbliżania się do statków, znaków nawigacyjnych, oraz wszelkiego rodzaju urządzeń wodnych,
g) używania łodzi motorowych bez tłumików lub z tłumikami nieszczelnymi,
h) przeciążania sprzętu pływającego,
i) kąpieli z jednostki pływającej,
j) pozostawania w wodzie po sygnale alarmowym,
l) korzystania z kąpieli, gdy na masztach wywieszone są flagi lub kule czarne,
m) wstępu i przebywania w ośrodku osobom w stanie nietrzeźwym,
n) sprzedaży napojów alkoholowych powyżej 4,5% mocy,
o) niszczenia urządzeń ośrodka, sprzętu sportowego, zieleni,
p) niszczenia wydm nadmorskich,
r) zaśmiecania plaży i dna kąpieliska,
s) wchodzenia na umocnienia brzegów morskich (ostrogi, opaski itp.),
t) kąpieli poza miejscami wyznaczonymi na ten cel i oznakowanymi, o ile osoby korzystające z kąpieli nie posiadają ważnych kart pływackich wydanych przez Polski Związek Pływacki,
u) przebywania w ośrodkach osobom wywołującym zgorszenie publiczne,
w) używanie sprzętu ratunkowego niezgodnie z jego przeznaczeniem.

§ 25.

Kierownik ośrodka lub, osoba odpowiedzialna za jego prowadzenie, odpowiada służbowo i sądownie, w szczególności za ewentualne nieszczęśliwe wypadki, które nastąpiły z tego powodu, że:
a) nie oznaczono granic ośrodka zgodnie z przepisami,
b) nie zabezpieczono wyposażenia ośrodka w sprzęt ratunkowy,
c) nie zabezpieczono odpowiedniej ilości wykwalifikowanych ratowników,
d) nie zabezpieczono dyscypliny pracy ratowników,
e) nie zabezpieczono aparatury sygnalizacyjnej, ostrzegawczej,
f) nie zapewniono nadzoru przy wynajmie sprzętu pływającego,
g) nie wymieszono regulaminu, określającego warunki korzystania z ośrodka,
h) uruchomiono ośrodek przed komisyjnym stwierdzeniem gotowości eksploatacyjnej.

§ 26.

Prezydium Powiatowej (Miejskiej — miast stanowiących powiaty) Rady Narodowej powołują corocznie komisję do oceny ośrodków do gotowości eksploatacyjnej.

W skład komisji wchodzą przedstawiciele:
prezydium terenowo właściwej rady narodowej, Szczecińskiego Urzędu Morskiego, względnie Rejonu Dróg Wodnych, właściwej terenowo komendy M.O. oraz Wydziału Zdrowia.

Komisja po stwierdzeniu, że wymogi niniejszego zarządzenia zostały spełnione, zezwala na otwarcie ośrodka w określonym przez siebie terminie.

Protokół komisji powinien być stale dostępny dla organów kontrolujących i znajdować się u kierownika ośrodka.

§ 27.

Niniejsze zarządzenie winno stale znajdować się u kierownika ośrodka.

§ 28.

W wypadku braku zorganizowanego ośrodka wypoczynkowo-przywodnego, komisja w składzie wymienionym w § 26, winna wytypować zdatne miejsce do kąpieli, a prezydium terenowo właściwej rady narodowej winno oznakować teren zdany do kąpieli dla niepływających (o głębokości 1,5 m) oraz uporządkować teren plaży i utrzymywać na nim czystość.

§ 29.

W strefie dla pływających w ośrodkach zorganizowanych oraz w kąpieliskach niezorganizowanych (wody otwarte niestrzeżone) poza miejscami uznanymi za niebezpieczne, kąpiel jest dozwolona wyłącznie dla posiadaczy ważnych kart pływackich, wydanych przez Polski Związek Pływacki.

Komisje wymienione w § 26 mogą określić kąpieliska niezorganizowane (niestrzeżone), w których nie obowiązuje kąpiących się posiadanie karty pływackiej. Dotyczy to kąpielisk, w których nie istnieje niebezpieczeństwo utonięcia, mimo nie posiadania umiejętności pływania.

§ 30.

Zakazuje się kąpieli w miejscach niebezpiecznych, w szczególności w pobliżu tam, w nurtach większych rzek, gliniankach, w miejscach pod mostami, w pobliżu statków, pociągów wodnych, śluz, portów, przystani żeglugowych, stoczni, na odcinkach wód objętych pracami regulacyjnymi, w kanałach żeglugowych itp., stosownie do umieszczonych w niebezpiecznych miejscach odpowiednich tablic (znaków) ostrzegawczych z zagrożeniem stosowania kar za naruszenie tych zakazów.

§ 31.

Nadzor nad przestrzeganiem przepisów niniejszego zarządzenia pełnią organa właściwych terenowo prezydiów rad narodowych, oraz organa Milicji Obywatelskiej.

§ 32.

Winni przekroczenia przepisów zarządzenia będą odpowiadali na podstawie obowiązujących przepisów szczegółowych oraz artykułu 29 prawa o wykroczeniach.

Nakładanie i ściąganie grzywien w drodze mandatu karnego następuje w trybie zarządzenia nr 87 Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1952 r. (Mon. Pol. Nr A-45, poz. 635).

§ 33.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 34.

Z dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia traci moc zarządzenie Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie, Szczecińskiego Urzędu Morskiego i Rejonu Dróg Wodnych, z dnia 20 kwietnia 1957 r. w sprawie zapewnienia bezpieczeństwa przy korzystaniu z ośrodków wypoczynkowo-przewodnych (Dz. U. Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie z dnia 10 maja 1957 r. Nr 6 poz. 30).

Za Prezydium
(Wacław Śledziński)
Z-ca Przewodniczącego Prezydium

Poz. 45

OBWIESZCZENIE

Wojewódzkiego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk w Szczecinie

z dnia 21 lipca 1959 roku.

w sprawie rejestracji i kontroli aparatów do powielania i wyświetlania

Działając na podstawie art. 3a dekretu z dnia 5 lipca 1946 r. o utworzeniu Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacj i Widowisk (Dz. U. RP. z 1946 r. Nr 34, poz. 210, z 1948 r. Nr 36, poz. 257 i 1952 r. Nr 19, poz. 114) oraz § 3 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1952 r. w sprawie rejestracji niektórych zakładów wytwarzających druki i ilustracje oraz kontroli niektórych publikacji (Dz. U. RP. Nr 19, poz. 124) zarządza się co następuje:

1. W dniach od 1 do 30 sierpnia 1959 r. zgłoszą się do Wojewódzkiego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk w Szczecinie (pl. Hołdu Pruskiego 8) wszyscy posiadacze aparatów do powielania i wyświetlania z terenu miasta i powiatu Szczecin, celem załatwienia formalności dotyczących przerejestrowania powielaczy i światłokopii.
2. Od obowiązku zgłoszenia się zwolnione są instytucje podległe Ministerstwu Obrony Narodowej oraz Milicja Obywatelska.

Naczelnik Urzędu
(Bohdan Sołtan)

Adres Redakcji i Administracji: Prezydium Woj. R. N. — Szczecin, Wały Chrobrego 4.
Redakcja i Administracja: pokój 180 (I p.). Tel. 59-19.

Warunki prenumeraty oraz cennik ogłoszeń:

Prenumerata roczna 1 egz. — 18 zł.
Prenumerata półroczna 1 egz. — 10 zł.
Cena pojedynczego egzemplarza do 4-ch stron druku — 0,90 zł, przy większej ilości druku o 0,30 zł więcej od każdej strony drukowanej.
Ogłoszenia o zagubieniu dokumentów — ryczałt 10,50 zł, za każdy następny dokument pobiera się opłatę w wys. 1,50 zł.
Prenumeratę i należność za ogłoszenia uiszczać z góry na konto Prez. Woj. R. N. do N.B.P. II Oddział Miejski Nr 1412—95/1—214 część 15, dz. 5, poz. 19.

ODBIORCA:

Rękopis otrzymano dnia 31.VII.59 Złożono dnia 4.VIII.59. Podpisano do druku dnia 5. VIII. 59. Druk ukończono 8. VIII. 59.

Szczec. Al. [illegible] 2040 1100 A4x2 T-5.